

Plymouth, Pa., 6 Spalnio.

Apsunkinimas ateivystės iš kitų šalių į Suv. Valstijas vis ir vis iš naujo tampa atnaujinamas. Nepraleidžiama niekur proga agitavoti ir kelti neapykantą dėl ateivių, kurių paskesneme laike yankees'ai pradėjo neapkęsti. Priesai ateivystės randa didelį pritarmą tarp cziagimusių ir visokiais budais mėgina savo užmanymą įstatyti eilėn įstatymų, kuriūs jie patys daro. Sziandien labai paojingas vėjas puczia iš tos šalies ir kiekvienas ateivys privalo labai ant to tēmyti ir rupintis apie praszalinimą tos audros, kuri gresia ateiviams. Kaip jau žinome, kad pereitame laike tapo priimta „Billa“ kongreso bei senato, kad apsunkinti ateivystę ir imti po \$100 pagavės nū ateinanczių, bei mokėjimo tos kalbos iš kokios vieszpatystės kas atkeliauja (taigi mums lietuviams, pagal kvailus amerikonų užmanymus, butų reikėję maskolizkai ir vokiszka mokėti ir t. t.) Paskutineme kongrese kaip ir senate buvo priimta apsunkinimas ateivystės ir butų įstatymu tapęs, jei ne buvėsis prezidentas Cleveland butų atmetęs. Ateinancziame kongrese beabejo vėl taps padūtos Billo, kurios bus daug asztresnės ir ras daugiau pritarėjų, nes tokių skaitlius gana smarkiai didinasi ir prie to yra linkęs pats prezidentas McKinley, kursai pats vienas ypatingai apie tai rupinasi, nes pastatė New Yorke ateivių komisorium garsingą ateivių priešzą Powderly. Priegtam kaip visiems žinoma jau, Pensylvanijos legislatura buvo 3 centinę mokestį uždėjusi. Toliaus atsisiras daugiau jiems panaszių ir pastatys jie ant savo, jei mes, visi ateiviai, kurie jau esame ukėsais, nesirupinsime tūs jų kavailus iszmislus nukreipti. Mes turime akyvai

tēmyti ant visų tų žabangų, kuriūs spendžia amerikonai atėjunams ir stengtis tam, nes jeigu jiems pasiseks atsiekti tą, o mes snausime, tada vaitojimas bus bereikalingas, kad jau bus pavėlūta.

Musų nekenczia czionai ne tiktai svietiszki žmonės kaip atėjunų, bet ir dvasiszkiija, kuri iš musų minta, ir kuriai mes su noru atidūdame savo bažnycias, kapus ir t. t. Scrantono decezijos organas po vadovyste vyskupo O'Harra raszydams apie Hazletono straiką net pagiria Martiną su jo gauja o nuskriaustūsius vadina „parkais“, hunais kurie neverti yra jokios simpatijos nū jų. Ar gi dar neatsidarys musų akys!

Tai gi matydami tą paojų turime rupintis kad iszrinkti savo tautietį į kongresą, kursai rupintusi apie musų labą. Pereitą metą rods buvo paskirtas nū populistų partijos ant kongresmono Dr. J. Szliupas, bet netapo iszrinktu, galima sakyti, dėl musų netbolumo, o tuli laikraszcziai net atkalbinėjo ir velijo — skirt svetimtautį.

Szeriffas Martinas, kursai iszžudė nekaltus darbininkus Lattimer'e, tapo kaltu iszras tas nū „jury“, kuri užsiėmė tyrinėjimu to reikalo. „Jury“ susidėjo iš 6 sąnarių, ir tiktai 4 prisiekdinti pripažino Martiną kaltu, o kiti du nepristojo ant to. Matysime kokią koronę jie gaus.

„Jury“ nors iszrado Martiną kaltu, tacziaus iszsitare taip: kad Martinas ir jo pagelbninkai iszžudė straikūjanczius kalnakasius, kad padarė tai tyezioms ir be jokio iš šalies einanczių straikierių užkabini mo, kad papildė tą žmogūdytą tiktai dėl to, kad tikėjosi, kad už užmuszimą svetimžemių, kurie turi lygias tiesas su ukėsais ir turi tiesą reikalauti prigulinczio užmokeszio

už savo sunkų darbą, — nesutiks jų nei jokia bausmė ir atsakymas.

Isz Prusu Lietuvos.

Koki vaisiai paeina iš girtūklystės, tą jau ne vienas yra girdėjęs bei matęs. Kaime S. netoli Skirvytės — kaip pranesza „Auszra“ — vieno ukininko sunus, jau gerai įsitraukęs, važiavo ant vestuvių; budamaš gana linksmas, ėmė szaudyti iš revolverio per ką pasibaidė arkliai ir szovėjas sunkiai pažeidė szale savęs sė dinczius draugus. Vienam vyrui skrūstą sudraskė o merginai veik akis iszplikino.

„Auszros“ skaitytojai gūdziasi, kad vokiecziai daro jiems trukdinimus gavime to laikraszczio; „Auszra“ yra iszleidžiama pėtnycioje, ir subatoje pagal tiesą, turi buti jau rankose skaitytojų. Vokiecziai (visi paczto urėdninkai) tyeziomis sulaiko, kartais iki utarninkui net, o paskui žmonėms sako, kad „Auszra“ esanti nelaiku padūdama ant paczto ir per tai taip ilgai užtrunka, dėlto jie rodyja kiekvienam geriaus apsisteliūti „Konzervatyvų draugystės laiszką“ nū Trauszio, kuris visados laiku pareinąs arba „Lietuvos Pasla“.

„Auszra“ yra iszleidžema „liet. skyrymo draugystės“ kas yra vokiszkiem konzervatyvams nemalonu; dėlto jie dar turėdami valdžią savo rankose, daro kliutis kokias iszgali. Skaitytojai, žinoma, nori laikrasztį visados laiku gauti, o jei negauna, tad tokį ir neapsisteliūja. Gal ir vokiecziai pradės lietuviszkus (jiems nepri-lankius) rasztus persekioti, kaip kad maskoliai daro.

Tilžėje ant gelžkeldvario vienas lietuvys iš Did. Lietuvos — kaip pranesza N. L. Ceitunga — užmirszo 50 rublių. Jisai atvykęs Tilžėn patyrė, kad Klaipėdoje taps varšarinė szventė szvencziama,

todėl pasirįžo ir jis tenai nuvykti. Atėjus jam ant stacijos ir norint nusipirkti tikieta, iszėmė savo masznelę su maskolizkais piningais, bet joje nebuvo pruszszkų, ir pasidėjęs ant stalo po kiszenius jieszkojo pruszszkų. Tame tarpe suskambino, kad už 5 minutų trukis jau iszeina, jisai palikęs piningus ant stalo, nusipirko tikieta ir iszvažiavo. Vienas mėsininkas tą viską matęs, padavė tūs piningus kasieriui, ir anam lietuviui sugrįžus iš Klaipėdos, per tarpinikystę N. L. C. redakcijos, tapo piningai sugrąžinti.

Maskolių valdžia apsiėmusi yra ties Žagatpurviais (Szveksznos valsecziuje) perėjimo vietą per rubezių įtaisyti. Grovaš Ploteris iš Szveksznos, veda tą visą reikalą ir po atidarymui rubeziaus, keta tiesų kelią iki Szveksznos padaryti ir czia muitinyczią įtaisyti.

Isznykus karcziamoms Kau-no gub., dėl kurių žydai nu-stoję dūnos ėmėsi už slapto gabenimo tavorų iš Prusų. Gabena spirutą ir tajį slaptomis pardūda, nes užstojus degtinės monopoliui, pabrango plėczka nū 25 kapeikų ant 40 kap. Toliaus gabena medegą rubams, szilkus, arbatą, peilius, britvas ir kitokius daiktus, kurie gerą uždarbį dūda. Gabentojais tų pirkinių yra lietuviai, kurie už menką užmōkestį kartais net savo gyvastį stato, nes paskesneme laike tapo pavelyta rubeziaus sargams szauti į tokius bakneszius, jei jie užtropyti pabėgti nori. Už bakius 50-70 svarų sunkumo, moka už perneszimą 2 rubliu tiktai. Gabenti pirkinius visados paveda vienam, kuris samdo neszėjus nū savęs, nutraukdamas jiems užmokes-tį, nes nū žydų toksai ima net po 5 rublius už bakį o neszėjams dūda tiktai po 2 rubliu.

Išz Klaipėdos tapo iszvarytas žydas, amerikonzskas ukėsas, kursai turėjo įsitaisęs krau-

tuve. Kitas žydas, taip pat ukėsas, tapo net šezsis kartus kalinin įsodytas už neklausymą policijos, miestą apleisti. Iš to matoma, kad Amerikos ukėsyatė nieko negelbsti tokiems, kuriūs policija neužkenczia. Negelbsti nei konsulių užtarymas.

Viliunūse (Pilkalnio pav.) vieno ukininko sunus įsimylėjo į tarnaitę, o toji į jaunikaitį. Jūdvieš ketant apsivesti, tėvai nedaleido ir laikė tą už pažeminimą savo lūmos, kad jų sunus ima tarnaitę ir be dalyš dar. Sunus bandė savo tėvus perkalbėti, bet tiejie nenorėjo apie tai nei girdėti. Sunus negavęs tėvų daleidimo apsivesti su savo mylimaja, nuėjęs į daržinę pasikorė. Tėvai jį atradę jau negyvą, ant visko pristojo, bet jau per vėlai. Tarp lietuvių paprastai yra budas, kad ne pagal pasi mėgimą ir meilę apsiveda, o tik tai su tokioms, kurios gausa gerą dalį, per ką tankiausiai tokių sugyvenimas yra suardyty ant viso amžiaus, nes pininginė meilė patenka tik tai tolei, kol piningų yra, o tiems išsibaigus atsidaro pragaras namūse. Tėvai vėsdami vaikūs apsivesti su nepatinkančia ypata, padaro jūs nelaimingais ant viso gyvenimo.

Žasų gabenimas iš Did. Lietuvos į Prusus yra gan didelis; ant pradzių perka veik vien ukininkai tik tai. Už kudās žasīs moka 2 markes iki 2,50. Geležinkeliais dideles daugybes veža į vakarinę Vokietiją. Visos žasīs turi izbuti 3 dienas kvarantanose prusų parubežėse, dėlei iztyrimo ar sveikos yra; už tai pirkliai turi mokėti po 50 fenigių nū žasies.

Isz Kitur.

— *Ispanija.* Kaip buvo jau praneszta, kad Suv. Valstijos reikalavę nū Ispanijos pabaigimo karės ant Kubos

iki prasidedant sziam mėnesiui, dabar pareina žinios, kad Suv. Valstijų pasiuntinys Woodford siulė Suv. Valstijų tarpininkystę tik tai dėl greitesnio užbaigimo karės ant Kubos.

Nupūlus įtekmei konzervatistų, karalienė Kristina pavedė Senorui Sagastai sutverti liberalizšką gabinetą (ministeriją) į kurią iszskyrė szius liberalus:

Pirmsė. ministru — Senor Sagasta Gullon, — užrubežinių reikalų, Groizard — tiesų, General Correa — karės, Admiral Bermejo — laivynės, Puigcerver — piningų, Capdepon — vidurinių reikalų, Grovas Xiguena — žemdarbystės Moret — kolionijų.

Veileris patyręs kad valdžios vadžios pateko į liberalų rankas, pasidavęs į dimisiją. Jo vieton bus bene paskirtas Blanco, buvėsis general-gubernatorius ant Filipinų, kur isztikus maisztams, tapo atszauktas atgal ir jo vietą užėmė jenarolas Polavieja. Suv. Valstijų pasiuntinys tūjaus pasiulė vėl tarpininkystę dėl veikesnio nubaigimo karės ant Kubos, ką vadovai liberalų atsakė, kad niekados nepriimsė officializškos tarpininkystės Suv. Valstijų Kubos reikalūse.

Kubiečiai menką turi tikėjimą, kad naujas Ispanijos rėdas nedaug jiems suteiks laisvės nors ir pripazintu autonomiją po ispanizška priežiura, jie yra nutarę nepadėti ginklų kol visizškos neprigulmės nū Ispanijos neiszkariaus ir tame reikale tikisi ant pagalbos Suv. Valstijų.

— *Graikija.* Tauta priezsinasi savo valdonams kas link tarybų su Turkija ir reikalauja karės atnaujinimo. Ralli, ministru pirmsėdys, parlamente mėgino iszaiszkinti tautai prietykius, kurių dėl pasiraszė ant tarybų apdirbtų per Europos pasiuntinius, no-

rėdami įgyti pakajų, užprasžė parlamentą per balsavimą suteikti randui iszsitikėjimą, bet parlamentas Rallio perstatytas rezoliucijas atmetė su 93 balsais priesz 30. Tas nepasisekimas Ralliui buvo priezasczia pasidavimo visos miuisterijos į dimisiją, ką matydamas karalius Jurgis pavedė Zaimis'ui sutverti naują ministeriją, kas laikraszeziūse didelį pritarimą rado. Naujiejie ministrai užėmė savo vietas taip:

Ministerių prezidentu ir užrubežinių reikalų — Zaimis, Karės ministru — Smolenskis, Tiesų ir marinės — Toman, Vidurinių reikalų — Colkarpas, Piningų — Streit, Apszvietimo — Panagilopulo.

Naujoji ministerija tūjaus sutarė nubaigti tarybas su Turkija.

— *Vokietija.* Ciecorius Vilhelmas neatbutinai nori padauginti karizšką laivinę reikalaudamas net 410,000,000 markų ant 7 metų iszdalinant dėl pataisymo laivynės kaipo ir budavojimo 10 naujų didelių karizškų laivų. Jeigu parlamentas neįvelys tų piningų, tad bus parlamentas iszardytas ir taps nauji rinkimai pasiuntinių. Sziam ciecoriaus užmanymui prieszinasi cosijalistai, valniejie ir katalikų partija.

— *Maskolija.* Vieszint carui Varszavoje, nihilistai darbavosi apie jo nugalabinimą. Buvę pakasta minos ant didešės (Nowy Swiat) ulyczios, kur dėjo paipas viena isz alaus leidinyzių. Vėdėjais to darbo buvę vokizški aficieiai, kurių du dirbo kaipo paprasti darbininkai, o du buvo darbo užveizėtojai. Ant kiek szita žine yra teisinga, sunku žinoti, bet gali buti, kad atsilankius carui Varszavoje ir lenkams taip kryksztaujant, žandarmeryja susimislyjo isz to pasinaudoti ir pasirodyti, kad ji

nemiega ir saugoja carą. Aresztavota apie 130 ypatų.

Caras ir carienė bei ministris užrubežinių reikalų dabar vieszi Vokietijoje, Darmstadt'e, pas carienės brolij. Misljama, kad caras ir vėl Paryzių aplankysės.

— *Roma.* Popiezius yra, senatvės dėlei, labai apsilpęs ir vatikano gūdojamiejie yra didžiauseme rupestyje apie popieziaus sveikatą, kuri kas dieną mažinasi ir abejojama bau popiezius sudrutės dar kiek. Popiezius turi 87 metus.

— *Guatemala* (vidurinėje Amerikoje). Maisztininkai bene paims virszų ant dabartinės valdžios, nes dabartinis prezidentas Barrios, pats suteikė daug pajiegų maisztininkams, liepdamas suszaudyti daugybę sav nepatinkančių ypatų, buk už prisidėjimą jų prie maiszto. Vadovu maisztininkų yra Jose L. Castillo, kursai buvo kandidatu ant prezidento. Maisztininkai yra veik visoje respublikoje sukile ir pasilaikymas dabartinio prezidento Barrios, yra visai silpnas, nes jis nepasitiki jau nė ant savo kareivių ir bijosi net isz namų iszeiti, kad jo paties kareiviai nenuszautų.

— *Havai salas.* Nesantai-ka Suv. Valstijų su Japonija dėl tų salų vis didesnė auga. Japonijos pasiuntinys Vashingtone, dėlei nesutarimų su valdžia Suv. Valstijų reikalūse salų apleidžia Vashingtoną ir keliauja Japonijon. Suv. Valstijos du kartu atmetė Japonijos reikalavimus. Japonija reikalavo, kad Suv. Valst. jau neatbutinai nori pasiglemžti tais salas, tai kad padarytų nors nekuriūs paliūsavimus ir privilegijas ateivystei Japonų ant minėtų salų, vienok Suv. Valst. sekretorius Sherman nedarė tame reikale jokių žadėjimų, kas dar paskubino

pasiuntinio iszvažiavimo. Kas per priezastis iszvažiavimo yra, tai negalima žinoti; vieni sako kad dėl nesutarties dėl salų ir apszaukimo karės, o kiti tą jo iszvažiavimą laiko už privatizką.

— *Indijos*. Maisztai platinasi vis tolyn ir padaro anglams vis naujų užpūlių. Maisztininkai užpūlė ant anglizkos sargybos pas tvirtynę Bara ir tūmi taip nugandino anglizkos kariaunos virszininkus, kurie girdavosi, kad veik maisztininkai jau suvaldyti yra dabar užpūlė ant jų visai arti Peshwur, kur yra anglų stipruma. Maisztininkai neklauso įsakymų anglų virszininkų ir nepriima padūtų sanlygų, tikėdamėsi iszkovoti sav laisvę.

2 Spalinį anglizka kariauna turėjo vėl smarkų susiremimą su maisztininkais ties Akrah ir Gat. Maisztininkai pasislėpę ūlose smarkiai muszėsi ir tiktai su granatomis jūs anglai privertė pasitraukti, bet tame muszyje nužudė 2 aficieru, 1 pulkauinką ir vieną zemesnyjį aficierą bei 10 kareivių, o pažeidė 2 aficieru ir 38 kareivius. Maisztininkai nužudė 7 kareivius o 23 pažeidė.

Dalis darbu.

— *Pittsburg, Pa.* 5000 darbininkų sustraikavo dėl nesuitaikinimo su kasyklų savininkais už darbą storūse ir plonūse slūgsniūse anglių. Monongahela City bus susirinkimas darbininkų ant apkalbėjimo to veikalo su kastynių savininkais.

— *Scranton, Pa.* Kasyklose Jermin netoli Rendham užsidegę gazai užmuszė 5 darbininkus, kurie tenai dirbo prie gesinimo.

Užmusztieji paliko paczias ir vaikus. Vienas buvo nevežęs.

— *Bloomington, Ill.* Kasyklose McLean County Coal Co. 300 kalnakasių sugrižo prie darbo už tą paczią mokestį.

— *Minonk, Ill.* Straikas pasibaigė; kalnakasiai sugrižo prie darbo.

— *Springfield, Ill.* Kalnakasiai kasyklose Clear Lake Co. ir Operative Coal Co. sugrižo prie darbo už 37,7 už toną.

— *La Salle, Ill.* Kalnakasiai kasyklų La Salle, Rockwell, Union, Oglesby ir Cahill norėjo grįžti prie darbo, bet savininkai kasyklų nepristojo ant nutarimo darbininkų Springfelde.

— *Washington, Ind.* Kalnakasiai sugrižo prie darbo, kasyklose Montgomery, už senąją mokestį, bet kompanija jiems mažiau skaito už paraką bei aliejų.

— *Minersville, Pa.* Tapo kasyklose užmusztas lietuvys Motiejus Križinauckas. Paėjo isz Suvalkų gubern. Vilkaviskio pavieto, Gražiszkų parapijos, kaimo Armudiszkų ar Kauniszkų. Neprigulejo nei į jokią draugystę.

(„Saulė“)

— *Edwardsville, Ill.* 300 straikierių isz ezionai, bei daugelis isz apielinkės ir 30 moterių, užpūlė ant darbininkų „Madison“ Coal Co.“ nors jūs lydėjo deputys — szeriffo ir visus iszvaikė. Deputys stvėrė už szaudyklių o sziejie už lazdu bei akmenų. Muszoje tapo vienam darbininkui galva sutruszkinta, kiti tapo yvairiai pažeisti isz abiejų pusių kaip ir deputy bei keletas moterių. Aresztavojimų nebuvo.

— *Chicago, Ill.* 28 Rug-

sėjo buvo ezionai darbininkų konvecija dėl apkalbėjimo apie straikus ir jų pasekmes. Straikai veik visados iszeina ant naudos — kapitalistų, dėlto jie nutarė, kad geriausias straikas yra balsavimas. Tenai balsas darbininko yra lygus su milijonieriaus. Dėlto darbininkai privalo balsuoti už tokius kandidatus, kuriūs žino, kad yra jie dorais žmonėmis, rupinancziaisi apie pagerinimą buvio darbininkų. Tokis straikas, tai yra balsavimas, bus iszlaimėtas be praliejiimo laszo kraujo.

Isz Amerikos.

Tėvas iszžudė savo szeimyną.

Carroll, Ya., nū ezion 8 mylių atstume, ant farmų, John Broecker su revolveriu nužudė savo paczią ir 6 vaikus, po kam ir pats nusizudė. Brolis galvažudžio pirmasis tai užtiko, nes jam atėjus darban pas Johną, apie 9 jau valandą isz ryto nematė gyvos duszios ir negalėjo nei į stubą įeiti; tada jis iszvertė duris ir įėjęs į miegstubę rado baigentisi brolių szale lavonų paczios ir vaikų. Kas jį ant tokio darbo atvedė, neiszirta, nes su paczia santaikiai gyveno ir ant proto taipgi buvo sveikas.

\$2000 už pabucziamą norėjo.

Toronto, Kanadoi, mokintoja Effle Pilkey, apskundė savo dėdę, J. Hendriksą, 76 metų žilgalvį, už pabucziamą. Skundėja praszė dėdės kad ją parvežitų iki jos motinai. Kelionė atsiliko naktyje ir senis greta sėdėdamas su ja apglobęs pabucziaavo. Giminitė apskundė smailiųjų dėdę „grand jury“ pareikalaudama \$2000. Sudzia su prisiekintaisiais viską isztyrę, pripazino skundėjai tiktai 20 centų.

Marszkinei už liudiniką.

Isz Anglijos atvyko nekok-

sai C. F. Young ir New Yorke ateivių komisijos sulaikytas tapo, dėlėi stokos pinigų. Youngas turėjo tiktai čekį ant \$50. Vienas isz urėdninkų nuėjo su jūmi į banką tą čekį iszmainyti, nes be pinigų neiszleido jo isz Castlegardes ir ketino atgal grąžinti. Bankierius, ant kurio vardo tas čekis buvo iszraszytas, nenorėjo jam iszmokėti dėlėi stokos darodymų, bau jis savininkas yra tų pinigų. Youngas neturėjo jokių rasztų, nei gi adreso, kas butų liudiją jog jis tikru vardu vadinasi. Tada Youngas nusivilko sermėgą, iszsitraukė marszkinis, kuriūse jo vardas buvo iszsiutas, ir parodęs bankieriui gavo pinigus.

\$50,000 už lauzymą meilės.

J. Scharlin ir Annie Berliner, New Yorke, abudu nebylei, buvo ketinę apsivesti. Jūdu nuėjo ant nebylių baliaus kur jis numylėtinę apleidęs, su kitomis nebylėmis linksminosi, už ką Annie įpyko ir reikalavo greito apsivedimo arba užmokejimo \$50,000 ir padavė neisztikimajį sudan.

Meilė karsztesnė už verdantį vandenį.

New Yorke susivaidyjo vyras su savo paczia, kuri buvo persudzusi putrą; isz to pakilo didelis vaidas tarpe jūdviejų ir netikęs vyras pagriebęs katilą verdanczio vandens liejo savo moteriszkei į veidą. Baisiai apszutinta moteriszke turėjo buti į ligonbutį nugabenta ir priimdama kaltę, už persudymą putros, vyro neskundė.

Norėjo pastoti ukėsu dėl kariavimo už tėvynę.

Jersei City, sudzia atmetė net 75 svetimszalius isz 81, kurie norėjo ukėsyttės popieras iszsiimti, dėlėi jų nezinojimo apie tiesas szios szalies. Vienas airiszis teisinosi tūmi, kad jis noris pastoti ukėsu,

tiktai dėl kariavimo su anglais už Airiją, ir to jam užtenka dėl pastojimo ukėsu.

Didžiausias garlaivis.

26 Rugsejį pirmą kartą atplaukė į New Yorką naujas garlaivis ir didžiausias „Kaiser Wilhelm der Grosse“ prigulintis kompanijai „North German Lloyd“ Bremene, Vokietijai. Nū Southampton'o, Anglijai, į New Yorką atplaukė į 5 dienas 22 valandas ir 45 minutes; yra tai greičiausias garlaivis už visus kitus. Jo ilgumas išnesza 648 pėdas, platumas 66, augsztumas 43.

Isz numirusių prisikėlė.

Santa Monica, Kalifornijai, numirė jaunas žmogus nū dziovos. Prie aszarojancios moteries ir giminių išleido dvasę, po kam viskas tapo parengta dėl palaidojimo. Pirm išvezimo lavono, pati apsikniaubusi ant kuno ir verkdamą praszė, kad jis keltusi, ir tame tarpe pajuto, kad lavonas sukurtėjo. Už valandos numirėsis ant tiek atsigavo, kad pradėjo kalbėti.

Neregys, o taciaus garsingas muzikantas.

South Bend, Ind. gyvena F. H. Reese, kursai budamas neregiiu puikiai grajina ant vargonų kaip ir kitų muzikalizskų įrankių bei sudeda naujas kompozicijas. Priegtam dar ir taiso visokius muzikalizskus instrumentus. Daugelis žmonių mokinasi pas jį muzikos. Jis gerai važinėja ant dviračio ir dar neatsitiko jam nei jokio nūpūlio.

Pirma susipeszė o paskui susiziedavo.

Chicagoje, W. O. Bishop merginosi su jauna naszle Mary McElroy. Kaip jau viskas buvo sutarta, susivaidijo jų dū dēlei szliubo. Mary norėjo kad kuningas suvinczevotu, o

jis tam prieszinosi ir norėjo pas sudzia ant szliubo eiti. Isz to pakilo tarpe jaunavedzių smarki pesztynė, kad kone plaukus nusirovė. 3 policijantai vos įstengė nustabdyti pesztynę ir nuvedė abudu į lauką, kur jų dū susitaikė, kad užtekę ir sudzios davimui szliubo, ką apreiszkę policijai tapo paleisti.

30 žmonių pažėdė.

Medford, Mass. Canadian Pacific expresavo treino vienas ratas sutruko, per ką nūpūlus karui ant žemės jame sėdintieji sužeisti tapo, bet ne mirtinai.

Užpūlė ant trukio.

El Reno, Ind. Ter. Apsimaskavę plėszikai vienūliktoje valandoje priesz pietus atėjo ant mažos stacijos ir privertė vyresnyjį per iszkėlimą signalo karunėlės trukį sustabdyti, ir įszokę į karus su szaudyklėms ir revolveriais privertė visus keleivius iszlipti ant platformos ir iszkėlus rankas laikyti, kol jie iszkraustė kieszenius ir kitus vertesnius daiktus susirinko. Registravotas gromatas tapgi atplėszė ir susirinkę į \$300 pinigais ir nekiek auksinių ziedų bei laikrodėlių paėjo savo keliu.

Geltonasis drugys kas kartas plezias.

New Orleans'e, La., pabaigoje praėjusios sanvaitės apsirgo geltdrugiu 21 ypata ir 2 numire. Nū pasirodymo drugio, iki sziolei New Orleans'e, buvo apsirgusių 203 isz kurių 24 numirė, Biloxi 135 apsirgo ir 7 numirė, Mobile 53 apsirgo, 8 numirė, Edvards, Miss. 211 apsirgo, 6 numirė, Sran-ton, Miss. 39 apsirgo, 3 numirė, Ocean Springs 23 apsirgo, 6 numirė, Barkley 10 apsirgo, 4 numirė, Cairo, Ill. 4 apsirgo. Labu apsirgo 678, numirė 58.

Apie naujokines Kanados.

„Nauja Lietu. Ceitunga“ apraszo apie gerumą naujoky-

nių, pagal apraszymą, Mirodos paties M. Peteraicio, vokisz-kūse laikraszeziūse Manitoboj' — Kanadoje. Pirmiaus buvo ir „Vienybėje“ apie tai raszyta, ypacziai p. Smith'o isz Rosslando (vakarinės Ontarijos). Raszo kad naujai atkeliavę yra isz Prusų Lietuvos į Winnipeg (Manitoboj') Martiszius su szejmyna isz Szilokarcziamos apielinkės, Szmitienė su vaikais (pas vyrą atvykusi, kurs ezia jau pirmiaus atkeliavęs yra), ir Tilzės apielinkės yra szie: M. Kvauka su broliu, Mikas Barszaitis ir Motiejus Szalaszeviezius, kurie užėmę farmas dovanai gautas nū Kanados rando.

Kad farmos rando dovanotos gali buti ir geros, to mes neužginame, bet ant tikros teisybės malonėtumėm aiszkesnių žinių nū paczių naujokų iszgirsti. Manitoba yra sziaurėje, kur gana szaltas oras jau yra, ir niekame negali lygintis su oru apie Tilzę, kaip kad kartą raszė p. M. Petereitis. Manitoba rubeziūjasi su sziaurine Dakota, kurioje jau nesėjama žieminių sėjimų dēlei dēlių szalczių, kas Manitoboje turi buti jau daug szalcziau. Pjutė paprastai apie 10 Rugpjūtį, sniegas pasirodo jau pradzioje Lapkriczio, o pavasaris pradzioje Balandzio jau. Butų labai gerai, kad viskas, kas yra raszyta apie gerumą Kanados dovanojamų laukų Manitoboje, butų tiesa, bet tankiai tokie iszgyrimai nėra teisingi ir leidžiami į svietą dēlei, kad pamasinti lengvatičius ir tokiu budu kolionizūti pustynes. Pagal žemlapį matoma, yra, kad Manitobos teritorija apgyventa tik tai trezia dalis nū pietų pusės iki azerų Manitoba ir Winnipeg, o toliaus sziaurėn viskas szaltos ir tuszczios pustynės.

Tada tikėsime iszgyrimams Manytobos, kada patys naujokai jas apraszys. Iki sziolei to niekur nepatėmyjome.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

— Plymouth, Pa. Uzstojus ilgiems vakarams jau ir esant gana atliekamo lajko, „Draugystė vyskupo Motiejaus Valancziausko“ atvere vakarinį skaitymą. Skaitymai bus laikomi utarninkais ir pėtny-eziomis ant pusės asztūnių. Susirinkusieji skaitys (arba vienas visiems), raszys, moklisis dainūti ir tt.

Visi, kurie meilytų isz to pasinaudoti teiksites susirinkti virsz minėtose dienose į knygl-nyezią V. M. Valanczausko po numeriu 226 E. Main str.

— New Britain, Conn.

Niekur, turbut, lietuviai taip nesnaudžia ir nėra toki tamsus kaip mūsų miestelio. Apie jų nieko negirdėti, kad nors kiek kuris tautiszka darbūtu-si jei ne rasztais tai nors aukoms, ką kelintas labai lengvai gali. Turime rods savo daktarą lietuvį, bet apie jo darbavimasi reikale apszvietimo tamsesnių savo brolių, niekur neteko užtėmyti, mat jis iszsimokines pripazįsta kitiems tą už nereikalingą. Turime 4 liet. karcziamas isz kurių ezionykszeziiai lietuviai seme visą apszvietimą ir už tai geras aukas aukauja, kad kelintas tankiai lieka ir nevalgęs, kad tiktai galētu isztekėti ant aukos Raguceziui. Taip elgdamiesi broliai nepakilsime augsztyn. Prisižiurėkime kitoms tautoms kaip jos elgiasi, ir imkime paveikslą isz jų, nes antraip, kad mes tiktai girtausime, ir nesigriebsime prie skaitymo laikraszezių ir knygu, teisingai pastosime tiktai paniekinimų kitų. *New-Britainietis.*

— Girardville, Pa.

Sve-timtautiszki laikraszeziiai pranesza apie didelę pesztynę 25 Rugsėjo ezionai tikusia. „Saulė“ pranesza, kad susitarusi gauja net isz 12 latrų, apie pusę vienūliktos valandos, už-

pūlė ant Kazakeviciaus saliuno ir viską sudaužė. Žinoma kad buvo ir prieszingoji szalis, kad net 9 likosi - gerai pazeisti o 13 areštavotu. Prova eis į kortą ir nemenkai kasztūs. Yra tai vis vaisiai girtūklystės, ir jei jos neatsikratysime, svetimtaucziai turi teisybę paniekinti mus.

— *Elizabeth, N. J. P.* Vidugiris „Garso“ num. 40 vėl užpūla ant manęs už užtarymą p. Dzuko. Nesiginczysiu daugiaus su p. Vidugiriu, ir ant galo pasakysiu tiek, kad mą „Susivienyjimo“ reikalai bei gerovė rupi lygiai kaip ir Tamistai arba da ir labiaus.

A. Salyklis.

— *Pittston, Pa.* 27 ta d. Rugsėjo buvo laikytas mass mitingas ant Keeston Hall. Žmonių prisirinko pilna salė, kurių galėjo buti į tris tukstanczius, tarp kurių buvo lietuviai, lenkai ir slovakai. Tada pribuvo kalbėtojai isz visų trijų pusių; kun. M. Szedvidis, lenkų kun. Orlovskis isz Duryea ir slovakų kun. Jankolo isz Pittston; isz anglikų buvo advokatas W. H. Galespy ir M. Corcoran isz Duryea; tada aprinko dėl mitingo komitetą, prezidentu Jurgį Kuščą, sekr. M. Dervinį. Tada Corcoran perstatė susirinkusiems ant pirmos kalbos kun. Orlovskį isz Duryea, po jo kalbėjo K. Jankolo dėl slovakų, o po jo užėmė kalbą kun. M. Szedvidis dėl lietuvių, pirmiausia nurodydamas žvėriszkumą szeriffo ir jo gaujos deputatų, iszaiskydamas jo visas tironybes apielinkėje Hazletono, toliaus nurodė ką mes turime daryti su tokiu tironu, pakelti protestus priesz jį, idant jisai taptu pagal įstatymus nubaustas ir kad butumėm pagalboje likusioms naszlėms ir naszlaicziams.

Toliaus kalbėjo kun. Szedvidis apie darbinikiską stovį kaip darbininkai visai žemai nupūlę, neturinti jokių susiri-

szimų rinkimūse valdžios, neturi jokių kliobų nei Unijos, ir tada, jeigu atsitinka kokia nelaimė, tai visai neturi prie ko szauktis; nes kaip galime szauktis prie valdžios, kad visa valdžia yra aprinkta isz tų paczių bagoczių, kurie laiko savo rankose visus fabrikus. Tai kaip gali jie užtarti už darbiniką? Niekados! ir mes galim szauktis pagalbos, ant paveikslo, pas ruskį, kursai ir mus spaudžia ir persekioja kiek galėdamas, kaip tai buvo 1893 m. Kražiūse. Czia taip gi sulaukėme žemėje laisvės to paties. Ta pati tironiszka ranka mus spaudžia kur mes tik ne pakliusime, tai mus vis tas pats laukia. Toliaus nurodė musų paczių kaltę, kad mes nieko nesirupinam apie savę, o tiktai apie girtavimą, apie nuplėszimą vienas kitam szlovės. Mes per girtavimus papūlame į dideles nelaimes, tarp savęs lauszamės paskui pasidūdame į provas, ten mokame uždyką savo paskutinius centus, o vis svetimtauczems? Tai gi broliai, pameskime tūs darbus o imkimės prie kitokių darbų; tverkime partijas socialistiszkas, nebukime tokiais isztvirkėliais, ne užsiimkime daugiaus tokiais darbais kaip asz augszcziau minėjau. Toliaus, reikalingiausia mums yra uždėti mokslaines ir knygnus, o tada mažu mes susiprasim ir atitiksim kelią szviesybės; nebukim tamsus, nes matome kad musų kožnas neužkenczia.

Po kalbai kun. Szedvidžio kalbėjo advokatas W. H. Galespy angliszkoj kolboj nurodydamas netikusį valdžios apsiėjimą su darbininkais. Paskui perskaitė rezoliuciją angliszkoj kalboj, kurią atkartoj lietuviszkai, lenkiszka ir slovėniszkai.

Ir ant galo nutarė iszrinkti kolektorius isz kožnos tautos dėl kolektavojimo paszelpai likusių naszlių.

Susirinkimo sekretorius

Mateusz Dervinis.

XII Seimas „Susivienyjimo Lietuviu Amerikoj“

Atsiliks mieste Philadelphioj 19 ir 20 d. Spalinio.

Delegatai gali nuvykę apsisitoti po sziūm antraszu: 500-502, 5 th str. and Washington ave.

Sesijos bus laikomos neper-toli nog ten ant: 329 Washington ave.

Prakalbos — 551-553 North Fifth str.

19 d. Spalio, vakare, bus iszkilminga paroda, ant kurios ims dalyvumą daugelis draugyzečių.

Kūpos ir draugystės siųskite savo delegatus ant seimo.

K. J. Žilinskas.

Atsiszaukimas in prietelius ir prispaustuju draugus.

Ir visus tuos, kurie jieszko teisybes, mili laisve, yra tevnainiais ir gelbsti savo brolius-

Mes, tautiszkas komitetas, skundziantis ir neszantis pagalbą aukoms Lattimer'o, atsiszaukiame ir meldziame, idant butumėte mums pagalboje su piningais, idant galėtumėm nubausti tūs piktadarius, kurie tyeziomis suszauđė musų tautiecius Lattimere, pėtnyeczioje 10 d. Rugsėjo 1897.

Ant ramių ir neginklūtų darbininkų einanczių isz Harwood į Lattimer kad susivienyti su savo darbo draugais, ant vieszo kelio užpūlė szeriffas su savo samdininkais ir be jokios priezasties szauđė į jūs taip ilgai, kad net 19 darbininkų ant vietos numirė, o apie 50 sunkiai sužeidė, padarydami nelaimingais ant viso amziaus.

Tie įrankiai kapitalistų, kurie žuđė savo artymus, susidėjo isz užveizėtojų (bosų) ir tarnų (klerkų), kurie, kaip iszalkę szunes, buvo pasirengę

iszpildyti paliepinus savo perdetinių.

Ten nebuvo maiszto, nei ardyymo pakajaus, nebuvo stengimosi laužyti įstatymus arba tvarką, nebuvo tenai ginklų nei lazdų.

Darbininkai, kurių pasilaukymas czionai arszesnis negu Siberioj, susirinkęėjo kartu idant susivienytu su savo darbo draugais, dirbancziais toje paczioje kumpanioj, mieryje susitarimo ir tykaus sutaikymo savo reikalavimų kaip ir praszalinimo jiems daromų skriaudų.

Apskelbimas nepriegulmin-gumo szios szalies tvirtina, kad „visi žmonės yra sutverti lygiais ir laisvais“. Bet anie samdininkai (deputy) mislyjo, kad gyvastis svetimszalio nėra brangesnė už vergo. Jiems buvo pasakyta, kad užmuszimas tokių žmonių, tarp nekurijų aplinkybių, bus iszteisintas per spaudą (laikraszczius) ir kalbas susirinkimūse (ambona). Amerikiecziai myli tiesą ir laisvę.

Kad tos nelaimingos ir neginklūtos aukos tapo taip barbariszkaiz nužudytos, netiktai szi szalis, bet visa apszviestas svietas su iszgasczia sugniaužė rankas atkerszizjimui.

Konstitucija szios szalies daleidžia žmonėms susirinkti ramume. Ar tūs žodžius užstos jau szaudyklės su durtuvais? Mes tvirtiname, kad kožnas žmogus, kurs prisidėjo prie szaudymo, anoj' atmintinoj' dienoj', perzengė savo rubezių ir sulaužė įstatymus.

Mes tvirtiname, kad jų pasielgimas buvo kriminaliszkas, baisus, ir negalima apraszyti skerdyne.

Siuncziamė jums szi atsiszaukimą, perstatydami suzeistūsius, prietelius ir giminaczius tų, kurie tapo nužudyti. Musu komitetas tapo iszrinktas dėl to, idant paėmus apginėjus (lojerius) isztirti visą atsitikimą, surinkti visus faktus

prasikaltimo szeriffo ir jo pagalbininkų, idant tie galvažudčiai taptu nubausti pagal markumą įstatymų.

Tikime, kad esate prieteliais darbininkų — ir, kad szita kovo yra taip jusų kaip ir mūsų. Jeigu tie nedorėliai taps ne nubausti už užmūsų mūsų draugų, kas žino, kas ir su mumis gali atsitikti ateityje?

Tikime, kad nereikės atsiliepti apie jus, kad truksta jums tėvyniškumo ir prigulincijos simpatijos, ir nevilkinami stosite mums (komitetui) pagalbon.

Užmūsų likosi naszlės ir naszlaicziai, ir jei norite jūs suszelpti, tai pasirodykite priėjusdami aukas.

Visus pinigus reikia siusti ant vardo p. John Nemeth, iszdiniko tautiszko komiteto skundziančio ir labdaringo dėl reikalų ir aukų Lattimer'e (National Prosecutio and Charity Committee for the Lattimer Victims, Hazleton, Pa.)

Baigiame, turėdami viltį, kad jus supratę szitą reikalą, nepraleisite pro ausis mūsų atsiszaukimą, ir esame tos vilties, kad turėsite mumise iszsitikėjimą, ir užtikriname jus, kad ką prisiusite, bus iszdalyta teisingu budu reikalaujantiems taip, kad mes atsitraukdami isz komiteto, kada viskas bus užbaigta, pasidziaugtumėm isz draugijos pagūdosi.

Komitetas:

Kun. R. Aust prezidentas,
John Nemeth iszdininkas,
P. F. Loughran sekretorius,
Kn. J. Stas Salvador di Sandola
Nicollas Bollok
Matthew Long
John Kuntz
Kun. Charles Houser,
Edmund Lembik,
Kun. Jūz. Formanek
Pranas Kozlovskis
Jurgis Kazakevicze,
Kun. Martiszius.

Musu darbai.

Veizint į mūsų, amerikiečių

—lietuvių, darbus dėlei visūmenės ir tėvynės, turime nu-liusti matydami vien veik tik-tai vaidus tarpe tų, kurie save vadina vadovais. Visokių užmanymų — kartais ir naudingų — daugybė, bet kad nors vienas būtų tapęs įvykdintas, to nematome niekur. Visi szaukia „apszvietimo“. O pažiūrėkime kas dėl apszvietimo yra daroma? „Lietuva“ buvo užmaniusi įsteigti Chicagoje vieszą knygyną, kuriam vietą, kiek buvo girdėti, žadėjo kun. Krauczunas dūti pobažnytinėje salėje, kur musiszkie galė-sę visą atliekamą laiką praleis-ti skaitydami knygas bei laik-raszčius ir nereikės jiems kar-cziamose vepsoti bei prie to dar ir pinigą iszleisti. Bet pa-žiūrėkime kas buvo daryta dėl įvykdinimo tokio knygyno. Apart keletos rasztelių laik-raszčiuose, nieko. Taip dirb-dami dėlei visūmenės gero, niekados mes neįgysime, kas mums yra reikalinga. Maty-dami gerai visas nepasekmes mūsų darbų, ar-gi negalime jau tų netikusių pasekmių isz-ventgti?

Visi szaukia „vienybės“, ir vėlei tas pats dalykas. Kas yra daroma dėlei vienybės bei suvienijimo žmonių? Vien tiktai ardymai ir skirstymaisi į partijų partijas, kurios tarp savęs kaujasi tiktai už nieką. Ir niekur negalime iszvysti, kad kur visi iszvien ką veiktu-mėm. Vienas ką užmanys, tai kitas visai be kritikos tą at-meta — iszjūkia, iszvadįdamas atskaliniszku — valnamaniszku, arba, kunjgiszku. Veik visi tą mato ir supranta, bei apie praszalinimą to, niekas nesirupina.

Mūsų darbai ir užmanymai veik visados nusidūda iszvirkszcziais, Paveikslan imkime Chicago. Buvo užmanyta, kaip žinome, įkurti vieszą kny-gyną ir, kaip dabar matome laikraszčiuose — net ir lenkisz-kūse — vieton tokio, tapo net

keturios lenkės paszauktos dė-lei mokinimo liet. vaikų. Ar-gi toks darbas neiszvirkszczias ir dar kenkiantis visūmenei? Nieko pikto nebutų kad mo-kintojos mokėtų lietuviszkai ir mokintu vaikus jų prigim-toje kalboje. Daleiskime kad jos mokins lietuviszkai, bet ko bus vertas tas mokslas, jei vieni antrųjų nesupras ir ne-galės niekados prigulincziai reikalą iszguldyti. Vaikams priguli ateitė, o mūsų pareiga yra jiems kelią parodyti, ku-riūmi jie turi eiti. Kaip žino-me, Lietuvoje — tėvynėje, dau-gelyj' vietų — ypacziai Vil-niaus diacezijoje — lietuviams sakosi lenkiszki pamokslai dar ir szįdien, o apie mokyklas nei ne kalbėsime; tai kam-gi czionai, Amerikoje, laisvės szalyje, taip sakant, bezdzion-kauti ir laikytis tos nūmonės, kad be lenkų mes nei Ameri-koje negalime apsieiti. Ame-rikoje mums lenkai nieko ne-gali padėti, ir jų kalbą mokin-tis czionai visai nereikia.

Czionai mą užmes, kad per toli atsiduriau su tūmi klausy-mu. Bet asz niekaip negaliu suprasti, kaip galės mokinti vaikus lietuviszkai, lenkės, lie-tuviszkai nemokanczios? At-sakys, gal, kad jos moka lie-tuviszkai. Nenoriu tam tikė-ti niekaip, nes dar iki szioliai niekame nepasirodė lenkai ant tiek malonus, kad mokintusi mūsų kalbą dėlei mūsų pamo-kinimo. Ir neapsiriksiu, sa-kydams, kad tos mokintojos tapo paszauktos ant kerszto tiktai priesz užmanytojus gry-no liet. pamokinimo vaikų.

Kitas vėlei iszvirkszczias da-lykas yra tas, kad stato už tau-tiszką reikalą bažnyčią. Kle-rikalai tvirtina, kad statydami — czionai Amerikoje — baž-nyczias tautiszkie kylame augsztyn. Lietuva yra pilna bažnyčių, o tautiszkumą tik-tai retas tų pažįsta ir, tai tik pirm 15 metų tas prasidėjo, už ką dėka neklerikalams.

Czionai, Amerikoje, kleri-kalai statydami bažnyczias ir tai laikydami už tautiszką da-lyką, daro mūsų pirmynžen-gystei didžiausią iszkadą, nes tvirtįdami žmonėms nesupran-tantiems, kad statymas bažny-čių tai yra tautiszkas darbas, atlaiko tūmi jūs nū tikrų tau-tiszkių darbų. Kad mūsų žmo-nės paszvēstų nors deszimtą dalį to, kiek dūda ant bažny-čios reikalų, tautiszkiems rei-kalams ir apszvietimui savo kalboje, tada nebutumėm taip žemai, kaip szįdien kad esa-me. Turime imtis paveikslo svetimtauczių, ypatingai airių: jie yra taip pat katalikais kaip ir mes, lygiai suspausti, o ką jie veikia dėlei savo iszsiliūsa-vimo isz po anglų jungo ir ko-kias aukas nesza ant tėvynisz-ko aukuro. Vargu kada mes jūs panoksime. Klerikalai tokias pažvalgas platindami tarpe žmonių, kad bažnyczia viską užstoja, isz to sau tiktai naudą traukia vardan tikėji-mo, vietoje, kad stiprinti tau-tiszką dvase per įrengimą tam tikrų mokyklų. Mokyklos pritaiso dirvą ateinancziai kar-tai, ir tie tiktai tautiszkie gy-vūs, kurie turi savo prigimto-je kalboje mokyklas ir vaikus jau supažindina su tėvynės praeite bei įkvepia jos meilę.

Mūsų broliai po rusų jungu budami kenczia baises kan-czia. Vieni kiuto kaliniūse už gatenimą liet. knygų ir laikraszčių bei isztremti į to-lymas sziaurės szalis, antri už skaitymą, treti už kalbą tapo isz mokyklų iszguiti. Mes pa-gyrėme jų tvirtą budą ir pasi-szventimą, bet kada jie atsi-szaukė prie mūsų reikalada-mi materialiszkos paszalpos, tai mes apkurtome ir rodosi kad jie ne mūsų broliai jau, kuriūs pirma taip karsztai gy-rėme už jų pasiszventimą dėl tėvynės. Tėvynė reikalauja pasiszventimo bei aukų, buda-ma suspausta isz visų pusių, o mes gelbstime ją ir savo bro-

lius tiktai tuszcziais žodžiais.
Ir kada reikia isztiesti ranką
suszelpimui, tada viskas pas
mus užsibaigia, meilė tėvynės
ir brolių. Laikas pradėti su
darbais pasirodyti o ne tusz-
cziais žodžiais ir pasigyrimais.

Eiles

Pranciszkaus Sekupasakos.

(Tąsa)

XLIV.

Kada Jagaila pasigriebęs sostą,
Visus, ir lietuvius ir lenkus
glostė;
Aplink trimitos gaudė trimi-
tavo,
Irgarbino karalių augstą savo.
Kada padonai prisieką jam
dėjo,
O jis visiems teisingu but zadėjo,
Kada gėlėms buvo Vilnius ap-
kaiszytas,
Ir dailei lietuvių buvo aprė-
dytas,
Kada didvyriu lenkai jį vadino,
Irvesti siulė lenkiszką mergina.
Tada kitam gale jo augšto
dvaro,
Duris kalėjimo baisaus uždarę,
Su ginklais du panaktiniu sto-
vėjo,
O vidui kalėjimo ramiai sėdėjo,
Keistutis, senas Lietuvos ga-
liunas,
Žemaiczius mylintys, kaip sa-
vo sunus.
Tai jį Jagaila liepė nužudyti...
Bet ant Keistuczio veido ne-
matyti
Nėjokio iszgaszcio ir mirczio
baimės,
Nes kas jam mirti? Lietuvos
tik laimė
Jį užima. Nesykį mirtį matė,
Kaip prieszus Lietuvos jis mu-
szė, kratė.
Ne laimė, bet auka — tėvynės
meilė,
Ir jeigu paėmė kurį tik baimė
Kentėt už ją; kurs tėviszkę
mylėjo
Tik žodžiais, tas da nēr' jos ge-
radėju.
Ko verks Keistutis, iszkilmin-
gas vyras,
Vargų ir rupesczių visur da-

tyręs?
Raudot ir žliumbt — dalyks
jaunų mergaiczių
O ne Keistuczio, ne narsaus
Žemaiczio.
Kiti raudoję, kaip jis jodinė-
dams
Kovoj' tiesiok į giltinę žiurė
dams,
Ant prieszųėjo, kaip baugin-
gas griausmas,
Visų jo prieszų szirdis durė
skausmas...
O szįdien tas Keistutis stov'
apkaltas,
Pastogė jo — tamsus kalėjims
szaltas...
Nuneszkie jūdas varne liudną
zinę
Tu sunui, pasakyk Žemaiczių
minei,
Keistutis nori, kad greiczius
numirti
Ne kaip vergybę amžiną datir-
ti...
O tu Jaugaila, tu laigone mano,
Dabar te garbstu tavę kaip
įmano.
Ateis diena, už daugel szimtų
metų,
Žinos vaikai, ką szįdien kož-
nas keta
Daryt, vaikai tau užmokės tei-
singai,
O szįdien džiaugkis, džiaug-
kis sau linksmingai...
Atsiminė žemaiczius mieląsunų,
Ir rupestis pradėjo imt galiuną.
Kas bus su jums? Į kokią ko-
vą garsią,
Su kokiu prieszu muszėtės jus
narsiai.
Koks vargas spaus jus, asz jau
nematysiu,
Ir vargszą lietuvių jau ne ra-
mysiu...
Bet budeliai per slenksti įsi-
griovė
Ir vadą isz eilių gyvų iszrovė...
Ar laukei vade, kad ateis ga-
dynė,
Kad tavę užsimirsz miela tė-
vynė.
Ar mislyjai kad gausi tokę
mirtį,
Ar mislyjei kad taip reiks at-
siskirti.
Ar mislyjei seneli numylėtas,

Kad tavę kirs toks smogis ne
tikėtas.
Ar mislyjei kad tavo galvą
balta,
Viengenczei geležims laikys
apkaltą?
Ar laukei to, kada kovoj' žibėjei
Kada nę gyvaszcio nesigailėjei.
Kad padaryt laimingą savo
szalį,
Ar laukei, vade, gauti tokę
dalį?
Kam svetims kardas tavę ne-
užmigdino,
Kam isz kovų jis tavę sugrą-
zino.
Kam tu sulaukei taip baisios
gadynės,
Kam drąsei gynei reikalus tė-
vynės.
Ar tik dėl to, kad mirtį tokią
gauti,
Nedėkingumo taurę paragauti?
Nutilo tavo balsas ir krutinė
Jau nekvėpūja, jau de ja nemini,
Nekrutys tavo szirdį ir žemai-
czei,
Jau likosi be vado kaip nasz-
laiczei.
Kareivių savo jau daugiau ne-
szauksi,
Ir už tėvynę kovon jau ne-
trauksi...
Skardus kareivi, netik žemai-
czių szirdį,
Kurie vaidelių liudna giesmę
girdi,
Vilyczioms meilės pervėrei ne-
syki,
Už szimtmečių eilės daugiau
matyti
Pradėjo triusą tavo: žvaigžde
liūsybės,
Žvaigžde doringo triuso isz-
mintybės,
Per amžius dainiaus akise spin-
dėsi,
Kaip ydealas lietuvio žerėsi.
XLV.
Tas buvo da žiloj' senovėj',
Tą sakė lupos daug senų,
Kada mus bocziai da neliove,
Vis garbyt aržūlo stabų.
Mus žemė buvo da laiminga,
Nematė lenkiszku nagų,
Ir' apsigindavo laimingai,
Nū svetimtautiszku ragų.
Tėvai mus, kas tik jiems patiko,

Czion darė, nės ne buvo vergais,
Kryziokams but da netsitiko,
Sykiu su jujų kunigais.
XLVI.
Krantūse Nėrio gėlės auga,
Jis pats gilus, gražus, sraunus,
Jo kvietkos turi savo draugą,
Kuris dar jaunas, sveiks, szau-
nus.
Beveik kas diena ir kas rytas,
Ateina jas vis atlankyt,
Aplieja vienas, isz nuskindų
Tū griebes amalą daryt.
Jo dainos szirdį suramina,
Mat taip dainūja jis gražiai,
Už tai jį Dainium pavadino,
Visi aplinkinei kaimai.
Bet sztai nesykį atsitiko,
Kad jo dainoj' matyt vargai,
Dainoja rodos jį paliko
Jaunystė, meilė ir draugai.
Dainūja — verke, tyli — rauda,
Matyt jo szirdį grauže...
Nelaimė persekioja, gauda,
Ar nelaimingas meilės diegs?
Nepertoli isz augšto rumo,
Sau vaiksztinėja pamaži,
Tarp rutų ir lelijų krumų,
Merga jauna, labai graži.
Veidukai jos baltai raudoni,
Dusze kaip pauksztės nekalta,
Kaip linas jos plaukai geltoni,
Szirdis labiau neg' ledas szalta.
Į ją vaikins įsimylėjo,
Ir isz visos szirdies karsztos,
Bet jį mylėti nenorėjo,
Szirdis liko dėl jo szalta.
Ji buvo turtinga, szitas prastas,
Dėlto jei negalėjo tikt,
Kaip niekniekis koksai kur
rastas,
Negal nę įspudžio palikt.
Jau Dainius ir dainūt nustojo,
Jo sveikata vis ein silpnyn,
Tik apie ją jisai svajoja.
Jo meilė eina vis karsztyn.
Vos gyvas budams, vargszas
mirdams,
Ir myrio jau patale,
Su sziu jau svietu atsiskirdams,
Mylėjo su visa gale.
Kaip laido, tai taip gailejės
Jo giminės, seni tėvai,
Kad net dangūsna jau pradėjo,
Jo gailėtis ir dievai.
Netik tėvai ir artymiejei,
Jo visas sviets pradėjo verkt,
Taip, kad dievai galop pradėjo

ko prigimtis žmogaus but persikeitus, nes tūmet kožnas murmėjo už mokestį. Net tie, kurie pats pripažino, kad sąžiniškai apmokamas jų darbas, sakė, kad jų kalmynas per daug gaunas už darbą ir už tai murmėjo. Jeigu tie skaitlingi neužsiganėdijimai vieton išsi-skaidyt per bedarbes ir sūkalblus ant darbdavių, but susilieją į vieną, tai-gi but kreipti ant rando, drąsiai galiu pasakyti, kad randas ir dvi dienas ne but stengęs užsilaikyti....

Daktaras Leete nusijūké iš szirdies.

— Labai gal but, labai, tikiu.... — kalbėjo jisai — abelnas sutarimas but buvęs iš tikro pasekme pirmos dienos mokesties, sūkalbis pakeltas priesz randą, vadinasi revoliucija....

— Nesuprantu kokiū budu dabar jus prasilenkete nū revoliucijų prie kožno iszmokėjimo uzdarbio?... — ar koks genijalizskas philozopas iszrado naują sistemą mokesties pilniausiai atsakanczia—kožnam darbu, ar tai proto, ar phizisko?... O gal žmonės persimainė ir szia dien kožnas daugiau rupinasi kitu negu savimi?... Vieną ar kitą o vis-gi reikia sziczion priimti dėl iszaiszkinimo virszui sakyto....

— O vienok nei viena iš tų né sutinka su patvirtinimu ant Tamistos uzklauso.... — atsakė jūkdamosi daktaras Leete.

— O dabar, ponai West, pavelyk mą prisimyt, kad esi mano svecziu, ir pacijantu sykiu.... Dėl to tai tegul mą bus vale primyti Tamistai, kad jau laikas ir prie pasilsio, pakol pabaiksiva savo pasznecką. Jug jau po trijų....

— Priminimą Tamistos laikau už teisingą ir nesiprieszinu tam.... — prasitariau — klausimas tiktai, ar galėsiu užmigti....

— Asz pasirupjisiu apie

tai.... — tarė daktaras. — Ir padavė mą vyne ką tai, kas taip apėmė manę snuduriu, kad neužilgio, atsigulęs, užmigau.

SKIRSNYS VIII.

Prabudęs jaučiausi kad esu visai stiprus, bet nekėliau da tūjaus, gulėdamas pradėjau mislyti. Viskas ką vakar dažinojau, prabudimas mete 2000, naujai iszrodantis Bostonas, mano daktaras ir jo szejmyna ir visoki dyvini daiktai, apie kuriūs girdėjau, viskas tas iszlėkė iš mano omenės.

Mą rodėsi, kad esu namieje savo miego kambaryje, o tie paveikslai, kurie pusiau sapne, pusiau ant tikro sukosi mano galvoje, kalbėjo mą apie atsitikimus ir prietikius mano ateinanczio gyvenimo. Sapne macziau kas atsitiko dienoje tautiszkos szventės, kaipėjau su Edita ir jos tėvais prie kalno Auburn, pagaliaus kaip ant pietų parėjom ir kaip namo asz sugrijau. Džiaugiausi grazumu Editos ir mislijau apie susitūkimą su ja. Ir vos tikt paleidau vadzes mano mislių, kurios pradėjo statyt priesz mano akis visokius laimės paveikslus, kaip antsyk atsiminiau apie laiszką, atlaikyta nū arkitektoriaus, kureme tasai raszė mą apie sutartis, ir vėl nutrauksenczes pabalgimą statyt mano namą, — tas kaip szaltu vandeniū manę apliejo.

Skaudėjims nū szikio jausmo turbut pabudino manę. Atsiminiau, kad apie 11-tą adyną ateis arkitektorius dėl pasikalbėjimo apie reikalą statymo namo, atidariau todėl akis, kad pažiurėt kelinta eina, ir griebiau į galą kojų, kur buvo padėtas laikrodis. To vienok neradau, ir patėmijau kad asz ne savo kambarije.

Tūjaus atsisėdau ir apsidariau.

Perėjo taip jau kelics minutos, pakol atėjau į savę. Vienok negreita galėjau sutrauk-

ti į parėdką visas savo mislis. Padavimas skelbe apie duszes be kuno, kurioms reik tikt dasylytēt ko tikro, kad persimainyt į žmogų. Dyvinas daiktas, kaip tas neatjauczemas padėjimas yra priklaus, bet tai faktas, kad baisiai kankinausi jausdamasi kokioje tai neapribūto bedugnėje, negalėdamas sugauti mislis, ne rasdamas punkto atramos dėl atsiminimo. Ne norėjau daugiau pri tirti panaszaus jausmo.

Ne žinau, kaip ilgai traukėsi toks mano klaidžiojimas — mą gi rodės, kad traukėsi tai amžius. Susyk, su žaibo greitumu, stoji priesz mano akis viskas, kas atsitikę buvo. Atsiminiau kūm esu ir kaip czion atsiradau; atsiminiau, kad tos rėgyklės iš mano gyvenimo yra ne nū vakar, bet jau nū amžio ir lyti pakalenijas senei į peleną pavirtuses. Iszszokau iš lovos, atsistojau viduryje kambario ir rankomis suspaudžiau galvą, bijodamasi, kad ji netruktų.

Po tam ir vėl pūliau ant lovos ir galvą į paduszkas kavodamas, gulėjau nejudėdamas. Reakcija neiszvengtina po įtempimo nervų, po karszczio iszszaukto taip dyvinais jausmais, užstojo susyk. Jaučiau, kad galvoje viskas maiszėsi, kad supratimas nyksta ir susi maisziusios nūmonės į duris galvos barszkina. Baisingas atsitikimas pakratė visą mano kūną; sukandau dantis, o plaučiai neiszpasakytai dirbo, gaudindami orą, nagais kabinausi į lentas lovos; vienu žodžiu visas sylas pastacziau kad kovoti su papaikimu.

Galvoje viskas pasileido: ir imaginacija, ir darbas mislių, ir pažiuros ant žmonių ir daiktų; viskas sutirpo, susidrumstė ir kovojo tarp savęs su baisiu įnirtimu. Nustojau visokio punkto paramos, niekur, niekame nejaucziau stiprybės po savimi. Likosi tikt vienas daiktas: vale. O ar vale žmo-

gaus yra jau taip stipri, kad prisakyti sujudusiom jurēm: „sustokit!“?... Ne iszdrįsau į tą tikėt. Kožnas pasistengimas, kad iszriszti tai kas atsitiko, kad isztraukti išz to reikalingas konsekvencijas, pastatė mano protą į kokį tai miszinį baisų.

Mislis, kad esu ypata susidedanti išz ko tai dviejų, kas sykis pradėjo manę labiau kankinti.

Jaučiausi, kad stojau ant tako kur nustosiu viensvarbos. Jeigu ilgiau pasiliksiu szeme padėjime, gulėdamas ir mislydamas apie savę, esu prapūlęs. Turiu butinai kūm nors nusi-bovyt, nors kad ir fiziszku judėjimu. Paszokau ant kojų, apsirėdžiau greitai, atsidariau duris ir leidausi visu smarkumu žemyn trepais.

Da buvo anksti, net ne praszvito da gerai, ir nieko žemi-niūse ruimūse neradau. Priesz-kambarije kaboję skrybėlė, užsimoviau ir atidariau duris ant ulyczios lengvai, kas matoma, kad vagių nesibijojo naujam Bostone. Ulyczia žengiau greitai.

(Toliaus bus)

\$25,00 Nagrados.

Kas pagaus Jurgį Kazimierska ir dūs žinę ant szio adreso: Mikas Skirkevieze Plymouth, Pa.

Pažint galima labai greitai nes da suvis jaunas kokia 17 metų, be usų, plaukai balti, menkai gali susznekēt angliszškai, kalba tik lietuviszškai, nes kitų kalbų ir nemoka; dvinedėlios tam atgal pavogias mano pinigų \$685,00 iszbėgo nežine kur.

Didelis Balius!

Draugystė „Lietuvos Sunų“ išz Wilkes Barre, Pa. iszrengė puikų balių 22 d. Spalinio ant salės Landmesser's Hall. Prasidės ant 7 adynos vakare ir trauksis kovėliau. Geriausia isz Wilkes-Barre muzykė grajjs yvairius szokius.

Tikietas įėjimo į salę tiktai 25 c., ir tai tikt vyrams, merginom ir moterim dovanai.

Visus meilingai užpraszo

Komitetas.

Susivienėjimas

LIETUVOS su LENKIJA.

Drama

Parasžė J. Grinius, 1895 m. Chicago, Ill.

(Tąsa.)

4. ATSITIKIMAS.

Davoinei (ateinant su mergina Elena)

Jaugalius. Davoina, dievai davė mums puikų turtą, o mažai kraujo reikalavo. Žinoma, truputi ir mes nukentėjome, bet ką darytie, kur kerta ten skiedros leke. — Ilgai ne užmirsz Lenkija tokius svečius kaip mus apturėjo. Dabar parodyk kur tavo turtai?

Davoina. Szviesus kunjgaikszi, 50 vežimų prikrautų visokiais brangiais daiktais pristaciau į pilį o da kitą tiek kelionėje, asz nėjokių dalybų nereikalauju, tik meldžiu palikie szitą vieną mą skrynę.

Jaugalius. Kas to skrynio randasi, kad tu jai tiek vertės pridadi?

Davoina. Dievai krikščioniszki, szviesus kunjgaikszi.

Jaugalius. O kad tavę Perkunas užtrenktu, drauge su tais dievais! Davoina, ar tu jau pasiutai?

Kunjga Jurbuta. Bliuzniji, dievai krikščioniszki turi but padalyti ant 3 dalių, kaip ir visas lobis.

Jaugalius. Tylėk, tai mano darbas, asz dūsiu rodą ir su krikščioniszkais dievais: pasakykie Davoina, ką tu nori padarytie su tais dievais?

Davoina. Szviesus kunjgaikszi, prizadėjau ir prisiekiau tūs dievus nugabentie atgalios į Lenkiją isz kur iszplėsziau.

Jaugalius. Ar asz nesakiau, kad tu pasiutai, vertas, kad tav liežuvį isz koserės isztrauktie.

Visi. Užkerėtas, užkerėtas Davoina!

Davoina. Kalbėkite kaip jus norite, nes asz szitūs dievus garbinu ir gūdoju daugiau už savo gyvastį.

Visi. (apsiaucze skrynę) Norime pamatytie krikščioniszkus dievus! (pas skryne stovi Auksė jo motina ir kunjgai).

(Toliaus bus)

Mythai, pasakos ir legendos

Ziamaicziu.

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta, vyresnyj senoviszku kalbu mokytoja prie Nikalojaus gimnazijos Liepojuje (Kursze).

Lietuviszkai iszguldė J. Szliupas, M. D.

(Tąsa.)

15. Geras Vyras¹⁾

1. Geras Vyras yra aniolu, kurs pavidale žmogaus szlaimstosi ant ziamės. Kas jį pasitinka ir draugiszškai užkalbina, tam Geras Vyras dūda dovaną, kuri turi navatnas įpatybes. Jeigu jis kaim dūda valgį ar gerimą, tai nesimazina nei valgis nei gerymas, kiek jų neragautum. Kitiems jis dovanoja czeraslą (maszną), kur visados piningai buna. Vėl kitiems jis dūda kokį vandenį: kada senis su tūmi prausiasi, tai jis vėl

1) Slg. Įženg. s. 18.

atsijaunina, arba jis dovanoja vandenį gyvasties: kas tįj geria, tas gyvena labai ilgai. Tad vėl jis dovanoja vandenį grožybės ar iszminties. Moterims jis taip gi juk dūda vandenį, kurs padaro, kad kudikiai, jų pagimdyti, esti papūszi visokiomis doromis. Tad jis taip gi dūda žolę sveikatos ir tvirtumo. Kam jis dūda kortelę ir prizada, kad ano klėtis ir valgių kamaros nekados neiszsisusztins, kad ans taikiai gyvens arba gerus pelnus turės, tam viskas prizadėta iszsipildo, jeigu žmogus gautąjė nū Gero Vyro raganiszką kortelę visūmet su savimi nesziuojasi.

Kas Gerą Vyrą nemandagiai pasitinka, tam jis dūda gerti vandenį arba valgyti žolę, nū ko žmogus pastoja nelaimingas. Vienas numirszta, kitą ligos persekioja, trecias nubėdini, moters persileidžia, ir kiek tolygių netikumų yra ant svieto, tai jie apninka tūs, kurie užsitraukę yra papyki Gero Vyro.

2. Sako, kad Geras Vyras ir Laima turi savo buveinę keimariniamie rieszute ir palaimą atneszą savininkui rieszuto. Mat Geras Vyras, kaip ir Laima, gali susitraukti į dar mažesnius negu miežio grudas ir potam vėl iszsiesti į milžiniszką didumą.

3. Norint Gerą Vyrą įsivylioti į namus ar valgių kamara, tai reikia prie durių su vinia prikalti galvą karvės ar arklio ar žalcio ar szarkos ar sziaip kokio paukszcio. Bet taip gi galima, kad atsiekti mierį, rastą pakaustą (padkavą) prikalti prie slenksnio durių.

4. Geras Vyras gali kožną ligą pagydyti.

5. Vieną kartą buras buvo sunkiai apsirgęs, sztai pasirodė jam Geras Vyras pavidale vieno isz jo pažįstamų ir davė ligoniui gerti vandens. Tasai vandens atsigeręs vėl pasveiko.

6. Jei Geras Vyras vasarą žengia per laukus, tai javai tūse taip gerai nesza, jūg pjutis iszpūla skalesnė negu tai sziaip buna deszimtyje vaisingų metų.

7. Geras Vyras tankiai pasiverczia į szunį: vienok szū nekados nekam pikto nėko nėra padaręs.

8. Vieną dieną bėdnas buras vaziauvo isz kermosziaus namon. Pakeliui prisigretino prie jo miszke vyriszkis raudonūse drabužiūse ir su garbanūtais plaukais, kurs burui pasakė draugiszkais zodžiais: „Asz esmi atėjęs tav padėti. Sekk paskui manę“. Buras palikinas arklius ir vežimą ejo paskui navatnįjį žmogų. Tasai nuvedė jį į vieta, kur medžiai stovėjo be szakų ir be lapų. Svetimas ragino burą nukirsti vieną isz tų medžių ir krauti į savo vežimą. Buras taip padarė. Kada jis su savo naszta buvo namon parkeliavęs, jis umai iszgirdo kas-zin ką rankomis plojant ir prieg tam linksmiai besijūkiant. Bet buras nematė nėko. Potam jis atsiziurėjo į savo medį ant vežimo. Azūt medžio gulėjo gabalas aukso ant vežimo. Tada buras zinojo, kad jam nēks kitas kaip Geras Vyras buvo pagelbą davęs jojo bėdoje.

9. Kitą kartą buras kuczios naktyj' buvo užlipęs ant stogo savo namų, idant nū tojo kas-zin ką nuimti, ką jo sunus buvo užmetęs. Burui esant augsztai ant stogo, pasirodė Geras Vyras pavidale velnio ir sakėsi norįs padaryti jį bagotu, vienok pirma jo pasiklausis vieną klausimą, ant kurio buras turįs atsakyti. O klausimas buvo toks: „Ar tu geriaus velyji Gerą Vyrą už manę ar manę už Gerą Vyrą?“ Buras atsakė: „Asz velyju gerą dvasę už pikta, tai gi Gerą Vyrą už tavę“. Vos buras buvo tūs zodžius isztaręs, Geras Vyras pilname grožyje stovėjo priesz burą, davė jam szaudyklę ir potam

pragaiszo. Szaudyklė turėjo tą įpatybę, kad kulka, iš jos išszauta, nėkad os neėjo pro šalį savo mierio. Tokiu budu buras ilgainiui buvo geriausiu szauliu ir per guvumą, pataikyti į visąką, į ką mieryjo, jis pastojo labai turtingu.

10. Vieną dieną buras ėjo į miestą, parsineszti gydyklių dėl savo serganczios moters. Pakeliui prisigretino prie jo miszke vyriszkiš, apšivilkęs raudoną mantelį. Svetimasai sakėsi ėsas paklydęs, tegul buras jam bent tikrą kelią parodaš. Nors buras labai skubėjo į miestą, vienok jis pirma nuvedė svetimąjį ant tikro kelio, kurs toli nūszaliui ėjo. Pakeliui svetimasai jam papasakojo, kad jis kitąkart padaręs sunkią piktadarystą, beje prigirdydamas savo paczią, potam jis buvęs per įvairias dyvases nunesztaš į dangų ir ten statytas priesz sudą. Ten pirma buvę nutarta, kad jis turis gyventi ant žiamės; kaip žaltys, bet galiaus po daug praszimų, kad jam korą suminksztintu, pasilikę nuspręsta, kad jis tūlydžiui turis gyventi su žalte, kaip savo paczia. Žaltė-gi ėsanti pavidale gyvuno tada tiktai, kada ji ėsanti pas jį; sziaip ji vaikszežiojanti ant žiamės pavidale jaunos merginos ir kenkianti visiems, kam jis ką gero ėsas padaręs. Taip jam galiaus neliksį nėkas kitas, kaip bridkųjį tvarinį nugalabyti tokiu pat budu, kaip jo pirmąją paczią.

Galiaus buras su savo palydovu buvo priėję prie tikrojo kelio. Svetimasai pasidėkavojo burui už jo tarnystą ir davė jam bonką gydyklių dėl jo serganczios moters. Buras sugrižo į namus ir davė moterei gėrimą svetimojo, moteris nū to tūjau pasveiko. Tada buras patėmyjo, kad svetimasai buvo nėkas kitas buvęs kaip Geras Vyras.

11. Geras Vyras buvo gražią mergę, kurios plaukai buvo geltoni kaip auksas, pasiėmęs už moterį, bet budas jo moters buvo piktas.

12. Pati Gero Vyro nebuvo priimta viename kaime taip, kaip ji buvo norėjusi: tad ji rįzosi atsigerbti gyventojams kaimo. Todėl ji persirengė vieną dieną už ubagę ir ėjo tūmi pacziu keliu, kuriūmi, kaip ji žinojo, ateis Geras Vyras. Prisiartinus jos vyrui, ji praszė tojo, kad dūtu jai menkutę dovana dėl palengvinimo jos bėdos, ir drauge skundėsi, kad kaime, iš kurio ji tiktai ką einanti, nėko nėsanti gavusi. Geras Vyras davė praszytąją dovana ir ėjo į kaimą pamatytu, ar jam taip pat atsitiks, kaip moteriszke buvo pasakojusi. Jis įėjo į vieną namą ir pasipraszė dovanos, bet moteriszke, kuri sėdėdama prie ratinio verpė, jį sragiai iszvarė. Taip pat jam atsiėjo ir kitūse namūse. Bet jis nepatėmyjo, kad kožname name jo paties moteris, kožnasyk po kitu pavidalu, buvo jį iszvariusi. Kad taip-gi paskutiniame name kaimo jį tiktai barnymis apipylė, Geras Vyras supykęs tarė: „Tegul szitiems blogiems žmonėms, pelnant sav dūną, taip pat blogai prisieina, kaip man pas jūs prisieję yra“. Potam jis toliaus sav nuėjo. Kaimas ilgainiui su visu nubėdnėjo.

13. Viename sodžiujė netolymais Kretingos vienai burei buvo kudikis prapūlęs. Atsitiko vienam burui iš to kaimo, kur moteriszke gyveno, grižtant keliu nū darbo, eiti pro paczią szalį mažos giraitės. Umaj jis nugirdo patylų verkimą giraitėje. Jis ėjo artyn verkianczio balso ir iszvydo gilumoje giraitės augsztą ypata, kuri kudikį laikė ant rankų ir ketino praryti. Buras buvo drąsus vyras; jis pūlė ant ypatos ir norėjo kudikį iszplėszti. Bet vos jis buvo rankas iszskėtęs prie kudikio, atsitiko, kad jis negalėjo pasijudinti. Jis turėjo per

visą naktį be pasikrutinimo ant vietos iszstovėti, bet-gi kudikį laikė įsikabinęs, taip jūg augsztoji ypata negalėjo kudikį suėsti. Galiaus saulė patekėjo. Tada svetimoji ypata savo apmaude metė aną ant žiamės ir pragaiszo. Toje akimirkoje buras vėl galėjo pasikrutinti. Jis pakėlė kudikį ir parneszė jį atgal pradžiugusei motynai.

Tada burai, kuriems jis tą atsitikimą papasakojo, sakė, kad augsztoji ypata ėsanti buvusi moterimi Gero Vyro.

14. Viename kaime gyveno buras su saviszkais. Burui taip blogai ėjosi, kad jis negalėjo daugiau žiurėti į vargą savo szeimynos. Todėl jis pasirįzo užbaigti savo gyvenimą ir pasikarti. Jis dėl to nuėjo į artimą miszką ir buvo jau virvę ant szakos medžio užnarinęs ir ant kaklo mazgą užmezgęs, kaip sztai pasirodė Geras Vyras raudonūse drabužiūse ir nukirto nū medžio su sztriu kirviu szaką, prie kurios virvė buvo pririszta. Potam jis su buru įsileidė į sznektą. Iszgirdęs tojo bėdą, jis tarė: „Asz tavo bėdai padarysiu galą. Sztai tav pinigų, ir kada tav prireiks daugiau, asz tav padėsiu“. Po szitų žodžių Geras Vyras padavė burui pažymią sumą pinigų. Buras pasidėkavojo Geram Vyru už gautus pinigus ir nuėjo namon.

Kada buras buvo namie papasakojęs savo laimikį, jo pati norėjo į miszką pas Gerą Vyra bėgti ir jam padėkavoti. Bet nuėjusi į miszką ji susitiko su moteriszke, kuri nutvėrė jai už kudlų, nusuko galvą nū stūmens ir pasiėmė taję su savimi.

Kad kitą dieną lavoną moters rado be galvos, tai žinojo, kad Gero Vyro pati tą darbą buvo padariusi.

15. Vieną vakarą buras ėjo į miestą parnesztu ką nors išz aptiekos dėl savo serganczios moters. Jis turėjo keliu eiti proszalį namų, kur, kaip žmonės sznekėjo, gyveno pati Gero Vyro. Buras nesugrižo nū savo iszėjimo į miestą. Ilgai laukė jo veltū, galiaus rįzosi jo jieszkoti. Po ilgo jieszkojimo rado burą paminėtūse namūse bekarant po balkiu.

16. Vieną vakarą Geras Vyras apleidė miszką, kuriame jis gėbėdavo užsilaikyti, ir ėjo linkon vieno kaimo. Pakeliui jis pamatė vieszkeliu vaziūjant seną burą. Szale vezimo ėjo graži ilgaplaukė mergė, kuri tarė senam žmogui: „Arba tu szoksi į aną upę, arba asz tai padarysiu“. To Geras Vyras negalėjo apkęsti; greitai jis priėjo prie vezimo ir praszė merges, kad ji atstotu nū savo reikalavimo arba užmaczios. Bet mergė atsiliepė, kad ji tada tiktai seniui dūsianti pakajū, kada ją ves Geras Vyras. Idant senį iszgelbėti, Geras Vyras rįzosi su ja susitūkti. Bet jo pati veikiai pradėjo rodyti labai kersztinę budą, nės daugeliui žmonių ji padarė blėdį ar kiti per ją galą gavo. Galiaus, kada Geras Vyras nebegalėjo parneszti nelabystas, kurias ji dirbo, jis nugalabyjo savo paczią.

17. Kada Geras Vyras dasižinojo, kad jo moteris buvo pridirbusi daug nelabumų, jis įmetė ją į upę, kur ji prigėrė; bet kiti žmonės pasakoja, Geras Vyras nuvilkęs savo paczią į vieną trobesį, tajį uždaręs ir ten savo paczią badu numarindinęs.

18. Geras Vyras yra vieną dieną pragaiszęs, nežinia kur, ir su jūmi drauge laimė, kuria žmonės pirma džiaugdavosi.

19. Pirm savo dingimo Geras Vyras pasakė: „Iki asz buvau pas jus, jus pripratote prie gero; dabar asz einu szalin nū jusų, na-gi pripraskite prie blogo“. Potam jis pragaiszo. Bet kartunta Geras Vyras sugrižsz atgal ir su jūmi drauge laimė.

(Toliaus bus)

Margumynai.

Anglių kasyklos Kinūse.

Kinūse visos metalų ir anglių kasyklos priguli ciecoriui, kursai vienas tiktai daleidžia jeib kokią kasyklą atverti už reikalaujama užmokestį, kurį užmoka norintys kokį nors pelną iš kasyklų traukti. Taip-gi kiekviename laike ciecorius turi valę tokias kasyklas sustabdyti be pridavimo priežasčių.

Abelnai yra dar tiktai laiko klausymas, kada anglių kasyklos didžiosios Kinijos darys lenktynes svieto rinkose; tas nusidūs tiktai tada, kada komunikacija taps pagerinta. Iki sziolei vien tiktai Mongolijoje yra nekiek kasyklų, kurios ir tiktai aprubežiuotame apskrytyje te randasi. Žemė tenai kalnūta ir be jokių medžių; vidurvasario temperatūra siekia iki 32 Celsiaus.

Szaftai turi gilumo į 60 pėdų, kur darbininkai lipa laiptais žemyn ir atgal. Brustas turi vieną metrą augščio o 60 centimetrų pločio, kame nėra jokio paojaus nū užgrivimo.

Su paraku anglių neskaldo; darbininkas dirba atsiklaupęs arba sėdėdamas ant kaladės ardo anglis su kalnu bei kuge-liu, kurias gabena gurbūse (ragazėse) vaikai prie szafto, o išvindavus augštytyn, pila į maiszus ir gabena į krautuves. Darbinjko užmokestis ant dienos siekia nū 12½-25 centų. Sunkiausias darbas yra vandens sėmymas iš kasyklų, kurį baczkutėmis augštytyn gabena. Lytingame mete veik visos kasyklos sustoja dėlei vandens, kurio, neturėdami atsakančiųjų įtaisų, visai negal išplumpūti, per ką anglis didei pabrangsta. Neesant gana kietųjų anglių, vartoja daugiausiai medines anglis.

— Japonija paskiauseme laike eina lenktyne o nekures

vieszpatystes, kaip antai Rosija, net ir pralenkė jau. Darbar steigia Tokijoj' universitetą dėl moterų, ko taip vadina-mos civilizūtos vieszpatystės Europos nei ant mislių kita neturi. Užmanytojum to universiteto yra nekuris japoniskas mokslinczius Niso Narusse, kursai suszaukė susirinkimą Osakoj' idant apreiksztų savo užmanymą, kuris tapo vienbalsei nū visų lūmų priimtas bei mesliava pasiekė net 600,000 Yenų (— \$300,000) ant pradzius darbo.

Bepigu ten, kur žmonės su-pranta savo nauda.

„Varpas“ 1889-1890 ir 1891 metų (neapdaryti), prekė po \$1,00

„Ukininkas“ 1890 metų taip-gi tiktai už \$1,00. Gaunama pas: *Jūzų Pauksztų Plymouth, Pa.*

Knigos

pargabentos iš užmarės: *Maldų knigos,*

Mazas antro altorius, Miazų maldos su abrozė-liais (mažam formate) krisztoliniu aparatu	60 ct
Szagrino „ „ „ „	50 c.
Aukso Altorius, arba Szaltinis dangizsku skardu 2.00 iki 3.00.	
Garbe Dievoj ant auksztybės „ „ „	\$1.50.
Balsas Balandėlės 1.25c., 1.50c. ir 2.00c.	
Kniga giesmių arba Kantiezkos „ „	75c.
150 Psalmu Dowido karaliaus ant paveiklo kantiezkų	75c.

Istorizkos dvasizkos įtalpos knigos,

Gyvenimas Vieszpaties Jezaus Kristaus,	75c.
Istorija seno ir naujo Istatymo su abrozėl.	15c.
Istorija seno Istatymo „ „ „	25c.
Gyvenimas Marijos „ „ „	20c.
Menuo szwenzianios Marijos Panos	30c.
Sopulų Motyns Diewo „ „	30c.
Evangelijos supnikels aparais	1.00c.
Gyvenimaj Szventuju, ant visų metų kožnos dienos, pirma, antra, treczia ketvirta ir penkta dalis už kožną dalį po „ „ „	65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro „ „	10c.
Stebuklai Dievo Szvencz. Sakramente	40c.

Istorizkos knigos svietizkos įtalpos.

Olitypos „ „ „	25 c.
Robinsono „ „ „	25 c.
Kantros Elenos „ „ „	20 c.
Lementorius su poteriais ir mlstranturais	10 c.
Istorija Lietuvos „ „ „	30c.
Istorija Suvienytų Valstijų Amorikos konstitucija „ „	\$1.00
Trumpa senovės Lietuvių Istorija	10c.
Apliekraszta kun. Petravyczians į Vilnius džiakonystės kuningus 1870 m. „ „	5c.
Už ką mos lenkams turime buti dėkingi arba nedėkingi, graži kajutė kurioje apraszta visi mūsų prietiekiai su lenkais nū pat krikaszto Lietuvos	5c.
Žiponas bei žiponė „ „ „	40c.
Žirgas ir vaikas „ „ „	20c.
Vytantas didis Lietuvos kunjgalsztis	30c.
Aplie senovės Lietuvos pilis „ „	10c.
Kanklės Lietuvizkos dainos keturiems balsams (su natomis)	20c.
Amerika pirtyja (komedija)	10c.

Aplie kalbų pradžia „ „	5c.
Budai gydymo nekurių ligų „ „	25c.
Ką daryti, kad sveikl birtume ir ilgal gyventume	5c.
Kas yra, o kas bus? žvilgis ant szlių d. onų ir f. ateltų	5c.
kramplių Jonas, apysakėlė „ „	5c.
keletas žodžių apie nožmonizskus maskolių darbus kražiūse ir apie sudyjimą kražiūzių Vilniuje	5c.
keletas rasztų apie kražių atstikimą	10c.
Tamozzius bosotis apysaka	5c.
kalba dviejų žmonių kazimiero ir Antano apie katalikų bažnyczios pamatą	5c.
Lietuvos kanklės (ellėmis rasz.)	10c.
Pamokslai apie sudą Dievo, pakutą, dangų ir nekaltą prasidėjimą Szv. Panos Marijos	10c.
Pamokslai ir Ganytojaus kalbos sodlecziams, knjga pirmoji, apima lafką nū pirmos nedėlios Adventų iki pelenų dienai (pamokslai kožnam nedėlieniui)	\$1.25c.
Trumpi pamokslumai ir rodos, pagal kurias turi elgtis kiekvienas žmogus	10c.
Lietuvos gospadinė arba pamokinimas kaip su-vartoti Dievo dovanas, paraszė žmona. Antras leidimas pagerintas	15c.
Pfinal r jų gyvenimaj, viensėdis ir pirmutinė szalna	10c.
Pavargėlė ir kaip gyvena kymai, apysakos	10c.
Andersono pasakos (su abroz.)	15c.
Gydyklos nū baimės myrio „ „	20c.
Misija ir žiedas „ „	25c.
Naujausia sapnų knigėlė „ „	50c.
Ženybos palkių Miko „ „	5c.

Knigos poetizkos.

Senkaus Jurgis „ „	15c.
Vitoliorauda, puikūs poematas iš senovės lietuvių gyvenimo, 3 knigos	1.25c.
Dūnolaczio pavasario liksmymbės	10c.
Konradas Valenrodas „ „	10c.
Tėvynizkos giesmės „ „	5c.
Jūkaunos dainos „ „	5c.
Naujos dainos „ „	10c.
Birutės dainos „ „	10c.
Tėvynainių giesmės „ „	40c.
Petro Armino rasztai — ellės	10c.
Pagrėnų gobtuvės — teatralszka	10c.
Ponas ir Mužikai? Drama penkiose permaltose, paraszta Aleksandro Gužuczio,	15c.

Apysakos.

Palangos Juze, linksmi skaitymai „ „	20c.
Kas teisybė tai nemelas puikios apysakėlės iš lietuvių gyvenimo	15c.
Historija apie gražą Mągdoną, dukterį karaliaus iš Neapolio ir apie Petrą kareivį	20c.
Pajudikime vyrai žemę, puiki apysaka paraszta patrijotizskoje dvasoje pagal vengrizzką pono A. ir B. autorius knjgutės „Kas teisybė tai ne melas	15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (jūkinga)	5.
Žiemos vakaro adynėlė, vokizskom raidėm	20c.
Mužikėlis „ „ „	15c.
Vaikų knigėlė „ „ „	15c.
Ant Nakvynės „ „ „	5c.
Kaimynų pasaka „ „ „	5c.
Kaukazo belalsvis „ „ „	5c.
Kur melė, ton ir Dievas „ „ „	5c.
Kas kaltas „ „ „	5c.
Negirdėtas dajtas „ „ „	5c.
Pasakojimas apie vaiktą ir jo rasztinjką	5c.
Senis Makrickas „ „ „	5c.
Vakarais Pilviko pirktelė „ „ „	5c.
Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skaitymai [ketvirta dalis „Szlaulėnizsko Senello“]	15c.
Parmazonas arba Balsamas Dievo Rustybės	12c.

Mokslizski rankvedžiai ir kitokios knigos

Kniga idl iszlmokialimo visaszvietinėis kalbos	15
Aplie buvimą Dievo „ „ „	5c.
Iriesztinkas priverstas metavotis „ „	15c.
Pamokslai apie trusą „ „ „	5c.
Palmudas ir mūsų žydai „ „ „	10c.
szkala su kalba „ „ „	20c.
Prieszauzstis „ „ „	20c.
Kaip įgyti pinigūs ir turtą „ „	20c.
Virtybė „ „ „	5c. ir 10c.
lenių lėdė, graži pasakutė kur iszrodyta, Aplie žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabaigą 75 c, kaip labai svietą slogina maskolių valdžia 5c.	
Aplie Dangų „ „ „	5c.
Pfinal ir jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna	10c.
Lietuvos gospadinė „ „ „	10c.
Žodynas kun. M. Miezino	\$200.
Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su puikiais paveiklais	15c.
Trumpa peržvalga Lietuviztės darbų Amerikoje 20c., dėl perkupczijų po	10c.
Kalendariai ant 1889 ir 1890 m. po	10c.

Lietuviztės praieitė, dabartis ir ateitis	25 c.
Hyglena arba mokslas apie užlaikymą sveikatos	35

Įvairios dvasizkos knigos,

Pamokslai ant didziųjų metinių savencijų ir didziuos nedėlios,	50c.
Tiesos Žodžiai,	35c.
Pillotea arba kelias į maldingą gyvenimą	50c.
Pokilis Szventųjų „ „	15c.
Iszguldimas metinių szwenczių labai naudinga knigėlė	10c.
Mokslas Rymo kataliku „ „	40c.
Kas yra griekas? „ „	15c.
Nekaltybė „ „	20c.
Vartai dangaus „ „	15c.
Pekla, arba amžinas pragaras	75c.
Arielka yra nūdal; su ilustracijomis	30c.
Garsas apie bajejbes Diewo sudo	25c.
Raktas į dangų „ „	15c.
Didžioji nedėlia „ „	5c.
Kaip Sumeniją nuspakajiti „ „	15c.
Vadovas į dangų „ „	40c.
Prisigatavojimas ant šmerczio „ „	40c.
Drangija dėl duszių „ „	5c.
Lietuvizkos misziuos „ „	10c.
Kasdieninės Maldos „ „	5c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcas]	30c.	Dėdienė [polka]	30c.
Sudlev [mazurka]	40c.		

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė	50c.	Paveikslas Gedimino	30c.
Paveikslas Vytauto	25c.	Paveikslas Litanijos	25c.
Visoki Abrozėliai su maldėmis	po 5centus		

KNINGOS
EOCNOS SPAUSTUVĖS.

Lietuvos Istorija, nū seniausių gadylių iki Gedimino D. L. K., paraszta 1880 m. Simano Daukanto. Kniga pirma, gaunama už 1,50c.

Budas Senovės Lietuvių Kalėnų ir Žemalczijų parasztas Simano Daukanto, gaunamas už 1,00.	
Istorija Katalikų Bažnyczios, „ „	1,00.
Europos Istorija su žiamlapias „ „	50 ct.
Lietuvizkos DAINOS iš visur surinktos	200c.
Pasakojimas Antano Tretininko paraszė vyšk. Žemalczijų Motiejus Valancziuskas,	25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba,	30 ct.
Dievaitis, apysaka szios gadynės	1,00 ct.
Apleka Diewo „ „ „	\$1,00.
Aukso Versziė, labai puiki drama „ „	30 ct.
Du puikus apraszymaj apie nedorybę zydo ir piktą augynimą wajku	\$1,00.
Eglė, žalczių karalienė ir iszgrovimas Kauno pilies 1363 m., du puikus dramatai paraszti Aleksandro Gužuczio,	25c.
Gyvenimas Genavaitės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka iš senovės laikų	50 ct.
Historija gražios Katrukos ir jos visoki atstikimai	10c.
Historija iš laiko Francuzkos „ „ „	30c.
„ „ „ vainos Afrikoj'	30c.
Iš po budelio kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant lietuvizsko perdėjo V. Stag.	40c.
Istorija Septynių Mokintojų „ „ „	50c.
Jurgis Miostawekis „ „	80c.
Juozapas Konuszewskis, arba kankinimas Unijotų po valdžia maskolius	50c.
Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantį atsakymą	10c.
Konstitucija dėl darbinjkų „ „	10c.
Namelle pustelnjko „ „	75c.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije iš lajko „ „ „ ponawojimo Nerono	80 ct.
Pujkus apraszymaj tikru ateytikimu iš „ „ „ czesu wajnos 1863 metu	40 ct.
Prawadnikas angolizkos kalbos neabdar.	\$1,00
„ „ „ abdarytas	\$1,25.
Pujkus apraszymas apie Lietuvą „ „ „	\$1,00.
Rinalda Rinaldinas „ „ „	\$1,50 ct.
Senowes apraszymas apie Duktery „ „ „ Filypo Karejwio	50 ct.
Sumyszymas arba bajme tury dydeles akis Gykra tejsybe iš Suwaiiku gubernijos	15 ct.
Szwiesa Diewo „ „ „	65 ct.
Titkus Persų Karalius, „ „ „	25 ct.
Uzaystanawik ant to geraj „ „ „	50 ct.
Witas ir Korynna historije iš lajko persekioji Bažnyczios S. per Deoklecijana 95	
Aplie Joną Tvardaucką garų burtinjką ir jo darbus sykliu su apraszymais apie burtus	25c.
Keletas žodžių apie lietuvius ir naudingi pamokinimai dėl Lietuvos žmonių	10c.
Pamokinanti apraszymai iš gyvenimo žmonių ir visokios rodos	15c.